

† 11-05-2022 Τετάρτη μετά τῶν Μυροφόρων
 † Αγίων ΚΥΡΙΛΛΟΥ και ΜΕΘΟΔΙΟΥ
 Φωπιστῶν τῶν Σλάβων

Ἄχας Δι^Θεος Κυρίως ρι ος και ε
 πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ
 χο ο με νος εν ο νομα τι Κυρίωι
 ι ου

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
 ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Δι^Θεος Κυρίως ρι ος και ε πε φα
 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
 νος εν ο νομα τι Κυρίωι ι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
 θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ḥ M
 ο ευ σχη η μων I ω σηφ α πο
 του ξυλου κα θε λων Δ το αχραντον σου Σω
 ω ω ω μα 6 σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
 και α ρω ω μα σιν Δ εν μνηματι και νω
 κη δευσας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε Δ πα ρε χων τω κο
 σμωτομε γα ε ε ε λε ος Δ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἡχος β'.

ἔτη τε καὶ τηνήλιας προς τον θανατον
 ηζωηηαθανατος τοτετον
 Αδηνενεκρωσας τηαστραπητης Θε
 οτητοςοτεδεκαιτουςτεθνεωτας
 εκτωνκαταχθονιωνανεεστησαςπα
 σαιαιδυναμειςτωνεπουρανιωνε
 κραυγαζονοζωοδοταχριστεοθεοςη
 μωνδοοοζασοι

Ἀπολυτίκιο τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὕχος π̄ ḥ̄ Κε^ο

Δόξα Πατρὶ... ^K
 ς^x ^q Ἄ πο στολων τον ζη λον

ε πι δει ξα με νοι ^x ^q ε πι τας χω ρας των Σλα

βων Ευ αγ γε λι ι ου το φως ^y ^u δι ηυ γα σα

τε λαμπρως θει ω κη ρυγματι ^x ^q Θεσσα λο

νι κης οι βλαστοι και α στερες φα ει νοι Με θο

ο δι ε συν Κυ ρι ιλ λω ^x ^q αυ τα δελ φοι θε

η γο ο ροι Εκ κλη σι ων η σε μνο πρε

πει ει α ^x ^q

^χ Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 Δ

νας των αι ω νων α μην Δ

^χ Δ Μ Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ζι πα Δ

ρα το μνη μα ε πι στας Δ ο Αγ γε λος ε βο
^B

^M ο ο ο α 6 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει Δ
^M

αρ μο ο δι α Δ Χρι στος δε δι α φθο ρας Δ,
^B

ε δει χθη αλ λο τρι ος Δ αλ λα κραυ γα σα τε

α νε στη ο Κυ υ ρι ος Δ πα ρε χων τω
^M

κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος Δ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Σοφίας θεϊκῆς, τῷ φωτὶ λαμπρυνθέντες, τῶν Σλάβων φωτισταί, καὶ διδάσκαλοι θεῖοι, Μεθόδιε καὶ Κύριλλε, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε. Ὅθεν ἄπασα, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μέλπει χαίρουσα, ὑμῶν τὴν πάνσεπτον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνουσα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς
Ὕχος β'
Ἀποστολικὸν.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,
Ὕχος β'.

Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐνδεδυμένοι Παρακλήτου τὴν χάριν, χερσὶν τοῦ θείου Ἱεράρχου Φωτίου, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ τῶν Σλάβων ἀπεστάλητε, οἵα περ Ἀπόστολοι, τοῦ

Χριστοῦ θεηγόροι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκηρύξατε πᾶσι, σὺν Μεθοδίῳ Κύριλλε σοφέ· ὅθεν συμφώνως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς ἱορτῆς
Ὕχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.**

Πρὸς τὸ μνῆμά σου Σωτερ, αἱ σεπταὶ Μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν Δεσπότην ἀλείφασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε κατηπείγοντο. Ἀγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· Ἄνεστη ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε Ἀποστόλοις τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἔξανάστασιν.

Ἄπρος το μνη η μα σου Σω τερ αι σε πται Μυ ρο φο ροι ελ θου +ου σαι τον Δε σπο την α λει ψα σθαι μυ ροις ως βρο τον σε κα τη πει γον το Ἀγ γε λος δε αυ ταις χα ραν ε μη η νυ σεν Α νε στη ο Κυ υ ρι ος δι ο κη ρυ ξα τε Α πο στο λοις την εκ τα

φου ο ντως φρι κτη ην του του ε ζα να α
στα σιν ^Δ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Ἅγιος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἄποστόλων μιμηταί, καὶ πλανωμένων
δόδηγοί, καὶ Κυρίου συνεργοί, πρὸς σωτηρίαν
τῶν πολλῶν, κατὰ τὸν Παῦλον τὸν μέγαν
ἀνεδείχθητε· ὅθεν πρὸς τὸ φῶς, τῆς θείας
πίστεως, θείαις διδαχαῖς καθωδηγήσατε, τοὺς ἐν
νυκτὶ τῆς ἀπάτης καθεύδοντας, πόνοις πολλοῖς
όμιλήσαντες, Κύριλλε Πάτερ, σὺν Μεθοδίῳ,
θεομακάριστοι αὐτάδελφοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς
Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς.
Ἅγιος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα σωτὴρ γυναῖκες προσκομίζουσαι,
ἔζήτουν σπουδῇ μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, ἐκ τοῦ
τάφου δὲ ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα·
Ἐγήγερται δὲ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν
ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄρχος ἄντος

ρ
 ἔ
 λεκ νε ο τη το ος μου πόλ λα α
 πο λε μει με πα θη λαλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου λις
 ρ
 ὅι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λα ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι λις
 ρ
 λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λις
 π β
 λι γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται λις και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β

ται⁶_λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως⁶_λ

Μ Χ Β

⁶_λΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νωναμην⁶_λ

Π Β

⁶_λἌ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα⁶_λ αρ δευ ο ον τα α
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν⁶_λ

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

⁶_λΤοστο ο μα μου λα λη η σει σο φι
 αν ^Δ_λκαι η με λε ε ε τη ^Δ_λτης καρ δι ι ας
 μου συ νεσιν Δις⁶_λ

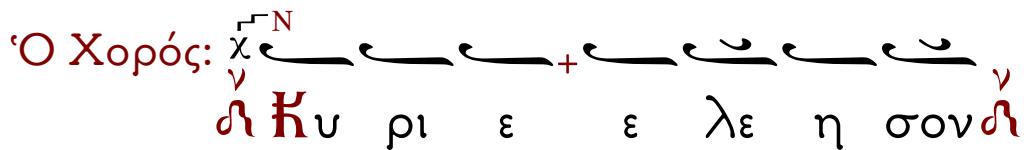
Στίχ. Κτόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτοῦ μελετήσει κρίσιν.

Τὸ τρίτον.

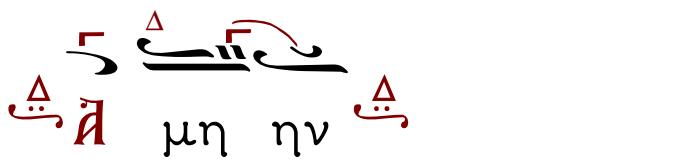
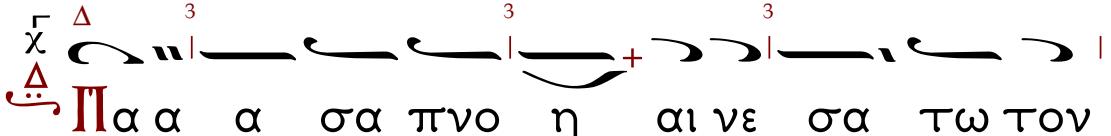
6 λ Το στο μα μου λα λη η σει σο φι
Γ αν ρ και η με ε λε ε τη Δ ιτης καρ δι
ι αξμουσυ νεσι ι ι ι ιν 6 λ

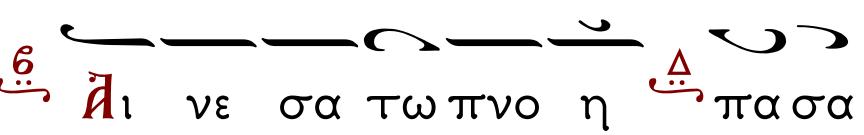
Τάξις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός:
Δέκα ρι ε ε λε η σον Δέκα

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος ἐστι θεός ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
Δέκα μη ην Δέκα

Δέκα πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
Κυ ρι ον (Δίς) Δέκα

Τὸ τρίτον
Δέκα νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ον Δέκα

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Δέκα ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δέκα

·Ο Διάκονος: Σοφία. ·Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. ·Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο Χορός:
Δ Και τω πνευ μα τι σου Δ

·Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

·Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

·Ο Χορός:
Δ Δο ξα σοι Ku ρι ε δο ξα σοι Δ

·Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου)

·Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποφρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἔμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ὀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

὾τι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ἄχος Δι

Δοξα Πατρι και Γιω και Α

Γνωστη
γιω Πνευμα τι

Ταις των Δι δα σκα αλων πρεσβει αις

ζωτικός ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θει
των εμω ω ων εγκλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις

ζωτικός ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θει
των εμω ω ων εγκλη ματων

Εἶτα τὸ ἴδιόμελον.

Ἄχασ λίττα πά
 π χ ε λε η σον με ο Θε ος
 κα τα το με γα ε λε ος σου και κα
 τα το πλη θιος των οι κτιρ μων σου ε ζα
 λειψον το α νο ο μη μαα α α μου

Τον σπο ρον της πι στε ως κε χερ σω
 με ναις καρ δι αις σπει ει ρα α αν τες του αμ
 πε λω νος Χριστου ερ γα ται δο ο κι ιμοι ω
 ω ω φθη η η τε αυ τα α δε ε ελ φοι
 πα α αν σο ο ο φοι και ως κα λοι
 στρα τι ω ται αι Κυ υ ρι ου εν τω θι ει ω

κη ρυγματι + κα κο πα θη η σα α αν τες Δ
 δα ψι λη η κα α αρ πο ο ο φο ρι
 1 1 αν Χριστω προ ση νε γκα α τε Δτων
 α να σω θε ε εν τω αν τα πλη η η θη
 π αλλ ω Κυ ριλ λε και αι Με θο ο ο
 δι 1 1 ε Δ α πο στο λι κων ε πα α
 θλω αν κοι οι οι νω νοι Δ πρε σβευ σα τε υ υ
 περ τω αν ψυχων η μω ω ω ων Δ

Κανὼν πῶν Μυροφόρων, Ὡδὴ α' Ὁ Εἱρμὸς
Ὕχος πα

Τὴν Μωσέως ὡδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐπί Την Μω σε ε ως ω δην α να λα
βου σα βο η σον ψυ χη πι βο η θος και σκε πα
στης ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι αν πι
ου τος μου Θε ος και δο ξα ασω αυ τον πι
πι θο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι πι

Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῇ φύσει τοῦ Πατρός, ἔκεντήθης τὴν πλευράν, πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ἐπί Ε σταυ ρω ω θης σαρ κι πι ο α πα

Φης τη φυ σει του Πατρος π ε κεν τη θης την
 πλευ ραν πη γασας κοσμωαι μακαι υ δωρ
 συ η μων Θε ος και δο ξα ζομε εν σε π
 π Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι π

Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν
 δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ τὴν
 Ἔγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν Θεός,
 καὶ δοξάζομέν σε.

Πτον Σταυρο ον σου τι μω και την Τα
 φην δο ξα ζω α γα θε π και υ μνω και προ σκυ
 νω π την ε γερ σιν σου και α να κρα α ζω π
 συ η μων Θε ος και δο ξα ζομε εν σε π

π Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
 σοι π

Καν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἑκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

π Καν ε γε ευ σω χο λης ο γλυ κα σμος της Ἑκκλησι ι ας π αλλ ε πη γα σας η μιν π την α φθαρ σι ι αν εκ της πλευ ρα ας σου π συ η μων Θε ος και δο ζα ζο με εν σε π

‘Ο α’ Κανών τῶν Ἀγίων. ’Ωδὴ α’.
„Ηχος δ”.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὅλιγοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Καμάτων τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ
κομιζόμενοι, καὶ θέσει θεούμενοι, φῶς μοι
αἰτήσασθε, Πάτερ Κύριλλε, ὁμοῦ σὺν Μεθοδίῳ,
ὑμῶν μακαρίζοντι, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ὅλιγοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

‘Τοῦ μνεῖ μεγαλύνουσα, Θεσσαλονίκη ἡ
ἔνδοξος, τοῦ βίου τὴν ἔλλαμψιν, καὶ ἀριστείας
ὑμῶν· ταύτης γόνοι γάρ, περίδοξοι ὀφθέντες,
Χριστῷ προσηγκάτε, καρπὸν πολύτιμον.

Στίχ. Ὅλιγοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

‘Ρημάτων τοῦ Πνεύματος, ὑφηγηταὶ καὶ
διδάσκαλοι, Μεθόδιε Ὅσιε, καὶ Πάτερ Κύριλλε,
ἀνεδείχθητε, καὶ Σλάβων τὰς χορείας, σαφῶς
ἐμυήσατε, γνῶσιν, τὴν ἔνθεον.

Στίχ. Ὅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἴσχὺς ἀπροσμάχητος, καὶ προστασία
σωτήριος, ἡ σκέπη σου Ἀχραντε, πέλει τοῖς
δούλοις σου, ἀποτρέπουσα, ἔχθρῶν τάς
ἐπηρείας· διὸ τὰ θαυμάσια, τὰ σὰ κηρύττομεν.

Κανὼν β'.

Ἅγιος πλ. δ'.

Ἄρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Θρόνῳ τῷ θείῳ παρεστῶτες Ἅγιοι, τοῦ
φωτοδότου Χριστοῦ, καὶ τοῦ ὑπὲρ λόγον
φωτισμοῦ πληρούμενοι, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε,
σκοτασμοῦ παθημάτων, ταῖς φωτοφόροις λιταῖς
ὑμῶν, τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας λυτρώσασθε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἐξ οὐρανίων νοερῶς προκύψατε, ἀψίδων
Ἄγιοι, καὶ τοὺς μετὰ πόθου τῷ ναῷ
προστρέχοντας, ὑμῶν ἐπευλογήσατε, εὐλογίαις
ἀγίαις, ὡς Ἱεροὶ Ἰσαπόστολοι, Κύριλλε καὶ θεῖε
Μεθόδιε.

Δόξα...

Ἐξ οὐρανίων νοερῶς προκύψατε, ἀψίδων
Ἄγιοι, καὶ τοὺς μετὰ πόθου τῷ ναῷ
προστρέχοντας, ὑμῶν ἐπευλογήσατε, εὐλογίαις
ἀγίαις, ὡς Ἱεροὶ Ἰσαπόστολοι, Κύριλλε καὶ θεῖε
Μεθόδιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἵματων σου, τὸν πρώην ἄσαρκον, Λόγον τετοκυῖα, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, Ἀγνὴ καὶ ὁμοούσιον, ως Γίόν σου δυσώπει, ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωδὴ γ'. Τῷ Μυροφόρων.

Ο Είρμὸς.

Ἅγιος Ἐπίκλησις Πάτερ

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον δὲ
Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐπίκλησις Πάτερ
Φορονό Θεοὶ οἱς αὐταῖς αδειξόν με γε ωρ
γε ε τῶν καλῶν φυτουργε τῶν αὐταῖς γα θῶν
τῇ ευσπλαγχνίᾳ σου πάτερ
Πάτερ Ζασοὶ οἱ Θεοὶ οἱς η μων δόξα
σοι πάτερ

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν
Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης
συλλαβών, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σήν, συνεκαλέσω
Σωτήρ.

π **Τ**ας πα λαμας I η σου π **π**ρο ση λωσας
 εν Σταυρω τα ε θνη πα αν τα π **π** εκ της πλα
 νης συλ λα βων π **Δ**ροις ε πι γνω σιν την σην
 συ νε κα λεσω Σωτηρ **π**

π **Δ**ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι **π**

Ιουδαιων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾶ·
 Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον ληστήν, ἄρον,
 ἄρον, σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

π **Ι** ου δαιων ο λα ος π **τ**ω Πι λα τω
 εκ βο α α πο λυ σο ον μοι π **τ**ον κα
 κου ουρ γον λη στην π **Δ**ρον α ρον α ρον σταυ ρω
 σον τον α να μαρ τη τον **π**

π Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
 σοι π

Сταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

π **С**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε π συ νε
 σκο τα σε το φως η γη ε σει ει σθη π και
 εκ τα α φου νε κροι △ ε ζα νε στη σαν
 πολλοι φο ο βω του κρα τους σου π

‘Ο α’ Κανών τῶν Ἅγιων. ’Ωδὴ α’.
‘Ηχος δ’. ’Ωδὴ γ’. Τοὺς σοὺς ὑμιολόγους.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν. **Λ**αμπρότητι βίου καὶ σοφίας, ποικίλης
τῷ πλούτῳ ἀληθῶς, κοσμούμενοι μακάριοι,
πορείαν ἴσαπόστολον, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε,
περιφανῶς ἀνελάβετε.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Λαμπτῆρες ἀδύτου φωταυγείας, καὶ λύχνοι
τῶν νόμων του Χριστοῦ, καὶ ὁδηγοὶ σωτήριοι,
τοῖς πλανωμένοις ὥφθητε, Κύριλλε καὶ Μεθόδιε,
ὡς Ἀποστόλων ὅμόζηλοι.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Οσίαις χερσὶ θεοκινήτως, Φώτιος ὁ
μέγιστος φωστήρ, εἰδὼς ὑμῶν τὴν ἔλλαμψιν,
ἀπέστειλε μακάριοι, κηρύξαι τὴν ἀλήθειαν,
ἐσκοτισμένοις ἐν ἔθνεσι.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσας ἔχθρὸς τῇ παραβάσει, Ἄδαμ τὸν
γενάρχην φθονερῶς, τῷ τόκῳ σου νενέκρωται,
ἀγνὴ Θεογεννήτρια. Ζωὴν γὰρ ἐνυπόστατον,
σωματικῶς ἀπεκύησας.

Κανὼν β'.

Ἅγιος πλ. δ'..

·Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἄγιασμὸν ὡς ἀληθῶς, τὸ πολλοστὸν ἡμῖν
βλύζει, Πάτερ Κύριλλε τοῦ σκήνους σου τμῆμα,
ὅπερ δέδωκας ἡμῖν, ὡς δῶρον Ἱερώτατον· διὸ
τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, ἀνακηρύττομεν εὔνοιαν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἄελαμπρυσμένοι τῷ φωτὶ, θεαρχικῶν
λαμπηδόνων, Ἰσαπόστολοι Χριστοῦ θεηγόροι,
τοῦτον τὸν ναὸν ὑμῶν, ὃν ἄρτι ἐδομήσαμεν,
σωτηριώδη ὅρμον, τῷν θλιβομένῳν ἐργάσασθε.

Δόξα...

Οἱ Ἀποστόλων μιμηταί, Μεθόδιε σὺν
Κυρίλλῳ, ἐπιβλέψατε ἐν ὅμματι θείῳ, ἐπὶ¹
πάντας τοὺς πιστῶς, τῷ οἶκῳ ὑμῶν σπεύδοντας,
καὶ δίδοσθε ἀπαύστως, τούτοις πᾶν αἴτημα
Ἄγιοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῶν παθῶν
ἐργασίᾳ, ἐξανάστησον τῇ σῇ συμπαθείᾳ, ἡ
τεκοῦσα τὴν Ζωήν, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον,
καὶ τοῦτον Θεοτόκε, ρόπης τῆς χείρονος
λύτρωσαι.

Κοντάκιον Αύτόμελον.
Ὕχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος,
τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας,
τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ δὲ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, δὲ
Σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως λαμπαδουχίᾳ, φῶς
ηὐγάσατε, θεογνωσίας, Ἰσαπόστολοι Χριστοῦ
παμμακάριστοι, τοῖς ἐν νυκτὶ τῆς ἀπάτης
ὑπάρχουσιν, οὓς καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀπεδείξατε,
Πάτερ Κύριλλε, καὶ θεῖε δόμοῦ Μεθόδιε,
αἰτούμενοι αὐτοῖς τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς

"Τὰ ἄνω ζητῶν".

Ὕχος Δι

Ἄντα μυ ρα θερ μως τω τα φω προ σκο
μιζου σαι Γυ ναι κες Σω τηρ Αγ γε λου

τη λα μπρο ο τη τι ⁶ τας ψυ χας η γα αλ
λον το ^{Γ Δ} και Θε ον σε των ο λων ε κη ρυτ
τον ^Δ και Μα θη ταις ε βο ο ο ο ων ⁶ ον
τως α νεστη εκ ταφου η παντων ζω η η
η ^Δ

Κοντάκιον.

Ὕχος δ^ῃ.

·Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐξ εὐχλεοῦς ἀναβλαστήσαντες ῥίζης, καὶ ἐν ἀπάσῃ παιδευθέντες σοφίᾳ, Θεσσαλονίκης φοίνικες οἱ πάγκαρποι, ὁ θεόφρων Κύριλλος, καὶ Μεθόδιος ἄμα, ὡφθησαν διμότροποι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ τάς τῶν Σλάβων χώρας ἀληθῶς, θεογνωσίας, φωτὶ κατεφώτισαν.

Οἶκος.

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν ἀμέμπτω πολιτείᾳ, ἐπλήσθητε περιφανῶς τῆς ἐπιπνοίας τοῦ Θεοῦ, πηγῆς ἐξ ἀκενώτου· καὶ τῷ Ἱερῷ συνημμένοι Φωτίῳ, τῷ παμφώτῳ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρι, τῆς σοφίας αὐτοῦ μύσται ἀπεφάνθητε, καὶ τῶν λόγων πληρωταὶ θεόληπτοι, παρ' αὐτοῦ γὰρ ἀπεστάλητε, εἰς τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ώς Ἀπόστολοι ἔνθεοι, κηρύξαι τῆς εὔσεβείας τὸ μέγα μυστήριον· τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν, πολιτείας καινῆς τὴν λαμπρότητα, καὶ οὐρανῶν βασιλείας τὰ ἀΐδια ἀγαθά· ὅθεν ποικίλοις πόνοις, καὶ μυρίοις κινδύνοις, πλείστας σλαβικὰς φυλὰς Χριστῷ ἐπεστρέψατε, Κύριλλε πανεύφημε, καὶ Μεθόδιε Ἱερώτατε,

Θεσσαλονίκης γόνοι λαμπροὶ καὶ ἔνδοξοι, τῆς ἀληθείας εὔσημοι σάλπιγγες, καὶ φωστῆρες παμφαεῖς Εὐαγγελίου τῆς χάριτος· τὸ γὰρ κήρυγμα ὑμῶν, πολλὰς φυχὰς ἀληθῶς, θεογνωσίας φωτὶ κατεφώτισε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός Μαΐου, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἦτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ὑμῶν καὶ Ἀγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῇ διὰ παντὸς σωζομένης.

Σπίχοι

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,

Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ὑμῶν καὶ αὐταδέλφων Κυρίλλου (+869) καὶ Μεθοδίου (+885) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἴσαποστόλων, φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Σπίχοι

Κύριλλος ἄμα καὶ Μεθόδιος θεῖος

Ὦς φῶς Σλάβοις ὥφθησαν Πνεύματι θείῳ.

Κύριλλός τε Μεθόδιος δεκάτ' ὑμνείσθωσαν ἡδὲ πρώτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχοι

Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην,

Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη
ἀγαθόφρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Διοσκορίδου ἢ Διοσκόρου.

Στίχοι

Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρους,

Διόσκορος δὲ ζῆν ἀεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασία τοῦ Πάσχα.

Ἅγιος Λαζαρός Πάσχα

Ωδὴ α'. πρὸς τὸν Ιησοῦν τὸν Αλεξανδρεῖον
 να στα σε ως η με ρα λαμπρυν
 θω μεν λα οι Δέκα Πασχα Κυρι ου Πασχα
 Δέκα γαρ θα να του προς ζωην Δίκαιοι εκ γης
 προς ου ρα νον Χριστοος ο Θεος η μαας
 δι ε βι βασεν Δέκα πι νι κι ον α αδο ον
 πας πρὸς τας

Ωδὴ γ'. πρὸς τὸν Ιησοῦν τὸν Αλεξανδρεῖον
 Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δίουκ εκ
 πε τρας α γο ο νου τε ρα τουργου με νον πραλλ
 α φθαρσι ας πη γην Δέκα τα αφου ομ βρη
 σαν τος Χριστου Δέκα ο α' χορός Δέκα ω στερε ου ου

με ε θα

Ωδὴ δ.^π
π^q Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η

γο ρος Αβ βα κουμ Δ στη τω μεθ η μων και δει

κνυ τω Δ φα ε σφορον Αγ γελον δι α πρυ

σι ως λε γον τα π ση με ρον σω τη ρι α τω

κο σμω Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
N Δ

το δυ υ να α μος

Ωδὴ ε'.^π
π^q Ορ θρισωμεν ορ θρου βα θε ος και

αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν

τω Δ ε σπο τη π^q και Χρι στον ο ψο με θα δι

και ο συ νης η λι ον Δ πα σι ζω ην α να

τε ελλοον τα

Ωδὴ στ'. π Κα τη ηλθες εν τοις κα τω τα α τοις
 της γης π και συ νε τριψας μοχλους αι ω
 νι ι ους Δι κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι
 στε π και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω νας

π ε ξα νε ε στης του τα φου

Ωδὴ ζ'. π Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα
 με νος Δι γε νο με νος αν θρω πο ος πα σχει ως
 θνη τος π και δι α πα θους το θνη τον Δι α
 φθαρ σι ας εν δυ ει ει ευ πρε πει αν π ο μο
 νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Δι Θε ος και

περιπέτερον
υ πε ε ρε ενδό ο ζος

π
η

Ωδὴ η'. π
η Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Δ
Δ

Δ Δι τη η κλη τη η και α γι ι α

η με ρα Δ η μι α των Σαβ βα α

α των η βασι λι ις και κυ ρι α π
η ε

ορ των ε ορ τη Δ και πα νη γυ ρις ε ε

στι ι πα α νη γυ ρε ων Δ εν η ευ λο

γου ου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω ω

ω να α α α ας

π
η

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα πρώτου ἥχου.

Ὕχος ἦ πα

Σπίχος α'

^M
^π
^q

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^π και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^Δ
^M ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου ^Δ
^π

^Δ
^Δ
^π

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φιο

ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε

^π

^N

^π

^π

^π

ο τοκον σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος β'

^M
^π
^q

O

^π

τα πει νω σιν της δου λης αυτου ^π_q ι δου γαρ

α πο του νυν ^χ_π^q μα κα ρι ου σι με πασαι

+ αι γε νε αι ^Δ_Δ

^Π ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ_Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ_Δ την α δι α φθο

ρως ^Δ_Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θε

^Π ^N ^Π ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^π_q

Σπίχος γ' ^χ_M ^Π ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυτου ^π_q και το ε λε ος αυ

του ^χ_Δ δι εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με
νοις αυ τον ^Δ_Δ

^π
^Δ_Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ_δ α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ_δ την α δι α φιο
ρως ^Δ_δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π_ϙ την ον τως Θε
ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^π_ϙ
Σπίχος ^δ_ν ^χ_π ^M ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ^π_ϙ δι ε σκορ πι σεν ^π_ϙ υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
^π_Δ_Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ἰ ἱ μ καὶ εν δο ᾧ τε ε ραν ^Δ**ᾶ** α συγ
 κρι ὶ τως των Σε ρα φειμ ^Δ**ᾶ** την α δι α φθο
 ρως ^Δ**ᾶ** Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Π**ῷ** την ον τως Θε
 ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^Π**ῷ**
Σπίχος ε' ^Μ**χ** ^Γ
 π ^ῷ**ܟ** α θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ^ῃ **addCriterion** πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^ῃ **addCriterion** και πλου τουν τας ε
 ξα πε στει λεν κε νους ^ῃ **addCriterion**
^Μ**ῃ** ^Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^ῃ **addCriterion**
 και εν δο ᾧ τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ^Μ**ῃ** την α δι α φθο ρως ^ῃ **addCriterion** Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ^π_q

Σπίχος στ' ^π_q Ἰν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π_q κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
μων ^π_q τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος ^π_q

την ^M ^π Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
ρα φιμ ^M ^π την α δι α φθι ρως ^π_q Θε ον Λο
γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το κον σε με γα

λυ νομεν

Εἰτα ψάλλεται
ὁ Ειρμὸς τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Πάσχα.

Ἄγ γε λος ε βό ο α τη Κε χα ρι
τω με ε νη ἀ Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και
παλιν ε ρω χαι αι ρε ἀ ο σος γι ος α νε
εστη τρι η με ρος εκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε
ρουσα λημ ἀ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε ρε υ ε νυν και α γα αλλου
Σι ων ἀ συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο
το ο κε ἀ εν τη ε γερ σει του το ο κου ου
σου ου ου ου

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γένετο: Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

**Οἱ παμφαεῖς φωστῆρες, Εὐαγγελίου τοῦ
Χριστοῦ, Μεθόδιος δὲ θεόφρων, σὺν τῷ Κυρίλλῳ
τῷ σοφῷ, ὑμνείσθωσαν χαρμοσύνως, ὡς
Ἰσαπόστολοι θεῖοι.**

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μυροφόρων, Ἡχος ὁ αὐτός

Γ
χ Δ Φ υ ναι κες α ακου τι ι σθη τε Δ φω
νην α γα αλ λι α α σε ως 6 τυ ραν νον Α
δη ην πα τη σας Δ φθο ρας ε ζη γει ει ρας
κο ο σμον 6 δρα με τε φι ι λοις ει ει
πα τε Δ τοις ε ε μοις ε ευ αγ γε ε λι α 6 βου
λο μαι γα αρ το πλα α σμα μου Δ χα ραν
ε κει θε εν αυ γα α α σαι Δ εξ ης προ ο
η λ θε εν η λυ υ πη η η 6

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἅγιος Λαζαρός

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of red and black neumes on four-line red staves. The text is written in a large, formal Gothic script, likely Byzantine or Orthodox, with some words highlighted in red. Red rubrics and initials are scattered throughout the text. The paper has a yellowish-brown tint, characteristic of old documents.

να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

Εἰς τοὺς αἰνους Προσόμοια.

Τῶν οὐρανίων ταχμάτων.

Ἄγχος ἡ πα

νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον Δι κα τα

το πληθος της με γα λω συ νης αυ του Δι

Τοὺς εύκλεεῖς αύταδέλφους, καὶ
Ἀποστόλους Χριστοῦ, τὰ τῆς Θεσσαλονίκης
εύωδέστατα κρίνα, Μεθόδιον τὸν μέγαν καὶ τὸν
κλεινόν, μακαρίσωμεν Κύριλλον, ὃς ἐπὶ χώρας
ἀπίστων τὸ θεῖον φῶς, εύσεβείας ἀνατείλαντας.

νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος Δι αι νει τε αυ τον Δι εν ψαλ τη ρι ω

καὶ κι Ἰα α ρα

Δ
Δ

Τῷ θεηγόρῳ Φωτίῳ μυσταγωγούμενοι, τὴν πρὸς Βορρᾶν πορείαν, ἐπορεύθητε ἄμα, καὶ ἔθνη τὰ ἐκεῖσε τῷ φωτισμῷ, τῆς Χριστοῦ ἐπιγνώσεως, υἱοθετήσατε χαίροντες τῷ Θεῷ,
Ἴσαπόστολοι μακάριοι.

χ^π π^ρ Ἰ^η νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω Δ^η ι νει τε αυ τον Δ^η εν χορ δαις και
 ορ γα α νω

Δ
Δ

Ιεραρχίας τὴν χλαῖναν περιβαλλόμενος, τῆς Μοραβίας θεῖος, ποιμενάρχης ἐγένου, Μεθόδιε θεόφρον μύστα Χριστοῦ, ἐν τῇ Ρώμῃ δὲ Κύριλλε, καλῶς τελέσας τὸν δρόμον τὸν ιερόν, τοῖς Ἅγίοις συνηρίθμησαι.

χ^π π^ρ Ἰ^η νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις Δ^η αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου ³ πα σα πνο η αι νε σα τω
τον Κυ ρι ον ^Δ ^Δ

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ ὑμῶν,
καὶ πίστει συνελθοῦσα, τῷ σεπτῷ ὑμῶν οἶκῳ,
ἀγῶνας καὶ τοὺς πόνους ὑμῶν τοὺς λαμπρούς,
μακαρίζει κραυγάζουσα· Χαίρετε θεῖοι
αὐτάδελφοι καὶ σοφοί, ὡς Μεθόδιε καὶ Κύριλλε.

Δόξα... Τῷν Ἀγίων

Τῷ Χρονὶ πρὸς Πάτερα

πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου
πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου

καὶ Αγίῳ ω Πνευματικῷ τῷ θεῷ
καὶ Αγίῳ ω Πνευματικῷ τῷ θεῷ

πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου
πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου

πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου
πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου

πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου
πρὸς τὸν θεόν οὐκ εἶναι οὐδὲ τίποτε μέτα τούτου

μεναὶ θυσία αντεῖ προσώπων τηρίας λι

πλαστανηχει μαζοομεεε νουους

αποοστολικωγαρζηηλωπονοις

καιααααγωωωσινεαυτουεεζ

εδωκαατεδιπερτηστωνπολλωωωνα

"σαντε — ταντε
 α γα α α πης ^Δως του Σω τη η η ρος μι
 μη η η ται ^πκαι τω αι αι μα τι αυ
 του ^χτων πι στευ σα α αν των τας ψυ χα ας
 σφρα α γι ι ι σαα α αν τες ^χ^ῷΕκ κλη σι
 ων νυ υμ φο ο στο ο λοι ^Δκαι νυμ φα γω
 γοι σο φοι οι ε δει χθη η η τε ^παλλω
 Με θο δι ε και Κυ υ ριιλ λε ^ν Ι σαα
 πο στο λοι ε ε εν δοο ο ο ζοι ^χ^ῷπρε
 σβευ σα α τε υ υ περ τω ων ψυ χω ω ων η
 μων ^Δ

*Kai νῦν... τῆς Ἐορτῆς
Ὕχος Λα*

π
χ
π
και νυ υ υ υν και α α α ει π
π
τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
ων Α α α μην π

π^q Με τα φοβουηλ θοναι Γυ ναι αι αι κες ε
πι τοο μνη η η μα π^q α ρωμα σι το σω
μα α σου μυ υ βι σαι αι σπου δα α α α α
ζου ου ου σαι π^q και του το μη ε ευ ρου ου ου
σαι δι η πορουν προ ος α αλλη η λας π^q
α γνο ου σαι την Α να α α α α στα
α α α σιν π^q αλλ ε πε στη αυ ται αι αι αις

Α α αγ γε λο ος και ει ει ει ει πεν ^π_q α
νε ε ε εστη Χρι ι στος ^η δω ρου με νος η
μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ε
ο ο ο ος ^π_q

Μεγάλη Δοξολογία. ḥ^όχος πλ. α'. Ἀργοσύντομος.
ḥ^όχος π̄q Πα

π̄q ^{J^όΠ} Δοξα σοι τω δει ξα αν τι το φως ḥ^όχ^ό δο ξα
εν υ ψιστοις Θεω ḥ^όχ^ό και ε πι γης ει ει ρη
η νη εν ανθρωποις ευ δο κι ι α ḥ^όχ^ό
ḥ^όχ^ό Y μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ḥ^όχ^ό προσκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ḥ^όχ^ό ευ χα
ρι ιστου μεν σοι δι α την με γα α λην
σου δο ο ξαν ḥ^όχ^ό

ḥ^όχ^ό Κυρι ε βα σι λευ ḥ^όχ^ό ε που ρα νι ε Θε
ε ε ε ε Πατερ παν το κρα α α τορ ḥ^όχ^ό Κυ ρι
ε Υι ε μονο γε νες ḥ^όχ^ό I η η σου Χρι στε Δ

କେବଳାଙ୍ଗିତି

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ευ μα

χ
ä

ο Υἱος του Πατρος ο αι αι ρωντην

α μαρ τι αν του κο ο σμου ^χ_ῷ ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο οσμου

χ
ঁ

χ ḥ **Π**ροσ δε ε ξαι την δε η η σιν η μων **χ** ḥ **ä**

ο κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρο

ο ος και ε λε η σου η μας

x
ä

¶
خَيْرٌ لِّلْمُسْكَنِ وَأَنْجَى مَوْعِدَةَ الْمُؤْمِنِينَ

νος Κυ ρι ος χρι η σους Χρι στος εις δο

κατανομής

ο ξαν Θεου Παατρος α μην

χ
ϙ

Κα θε κα α στην η με ραν ευ λο γη

σω σε Δι και αι νε σω το ο νο μα α α α

σου εις τον αι ω ω ω να ϕι και εις τον αι

πατερός

χ
ϙ

ω να α του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε ε εν

τη η με ρα τα α αυ τη ϕι α να μαρ τη

η τους Δι φυ λαχ θη η ναι η μας

χ
ϙ

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ε ρων η μων Δι και αι νε το ο ο ον

και δε δο ξα σμε ε ε νον ϕι το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α μην χ
ϙ

χ
ϙ Γε νοι το Κυ ρι ε ρι το ε λε ος σου εφ

η μας ρι κα θα α α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε χ
ϙ

χ
ϙ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι δι δα ξο ον με Δι τα δι και ω μα

τα ασου χ
ϙ

χ
ϙ Κυ ρι ε κα α τα φυ γη ρι ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ρι ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με ρι ε

α σαι την ψη η χη ην μου Δι ο τι η μαρ

το ον σοι

χ
ϙ

κύρι ε προς σε κα τε ε ε ε φυ γον

δι δα ξο ο ον με ρου ποι ειν το θε λη μα

α σου Δι ο τι συ ει ει ο Θε ο ος μου ρ

ο τι ε πα ρα σοι πη γη ζωω η ης ρ εν

τω φωω τι ει σου Δι ο ψο ο ο με θα

φως

χ
ϙ

πα ρα α α τει ει ει ει νον ρ το ε λε ε

ο ο ος σου τοις γι νω σκουσι ε σε ρ Ι

γιος ο Θε ος ρ Α γιος Ι σχυρος ρ Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας (ἐκ γ').

χ
ϙ

χ ϕ Λοξα Πα τρι ι και γι υι ω Δι και Α
χ
φ

γι ω Πνευμα τι
χ
φ

χ ϕ Και νυν και α ει ϕ και εις τους αι αι
χ
φ

ω ω ω ναςτων αι ω ω ω νων α μην
χ
φ

χ ϕ Η γι ος α θα να τος ε λε η σον
χ
φ

η μας
χ
φ

χ ϕ Η γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ος
χ
φ

χ ϕ Η γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο ο ος
χ
φ

χ ϕ Η α γι ι ο ος α α θα α να α τος Δι ε λε
Δ
ε

ε ε η σο ο ον η η η η μα α α
ε
η

ας
χ
φ

Ἀπολυτίκιο τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὕχος π̄ ḥ̄ Kε

κ
 χ q Ἄ πο στο λων τον ζη λον ε πι δει ξα με
 νοι χ q ε πι τας χω ρας των Σλα βων Ευ αγ γε
 λι i ου το φως γ' δι ηυ γα σα τε λα
 μπρως θει ω κη ρυγματι q Θεσσα λο νι κης
 οι βλα στοι και α στε ρες φα ει νοι Με θο ο δι
 ε συν Ku ρι il λω q αυ τα δελ φοι θε η
 γο o ροι Εκ κλη σι ων η σε μνο πρε πει ει
 α α α α α q

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ὕχος πᾶς Πά

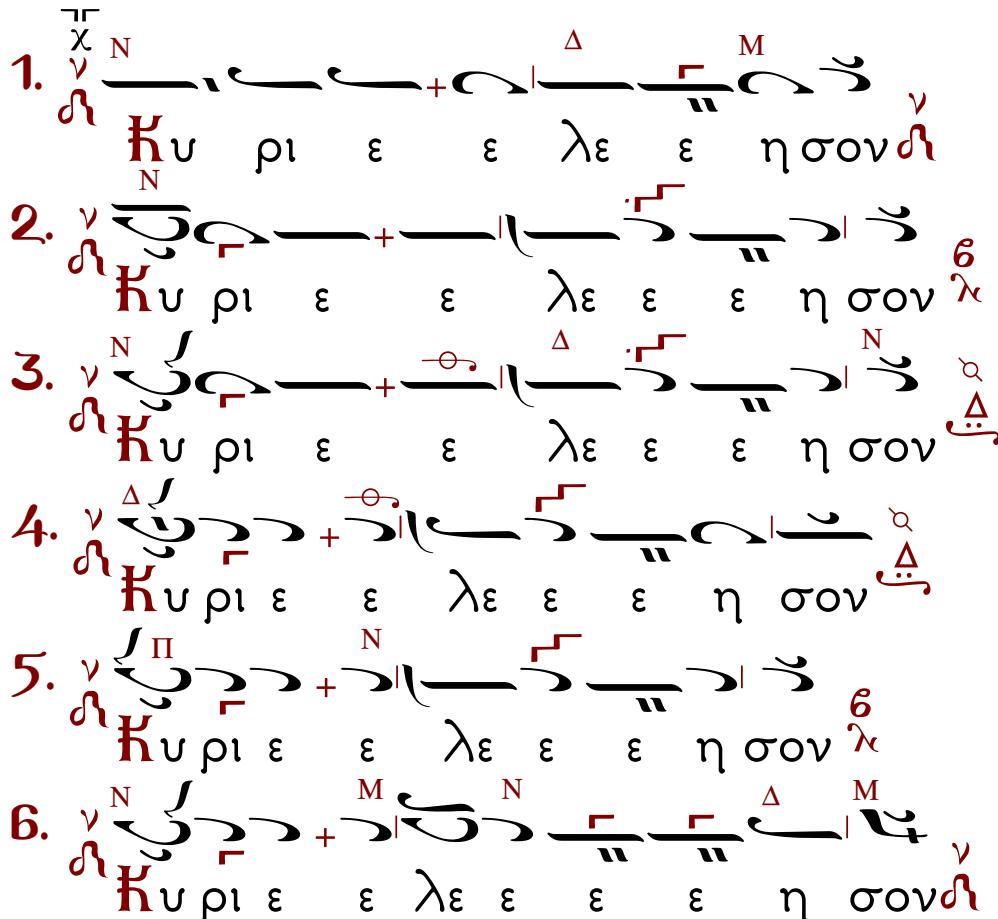
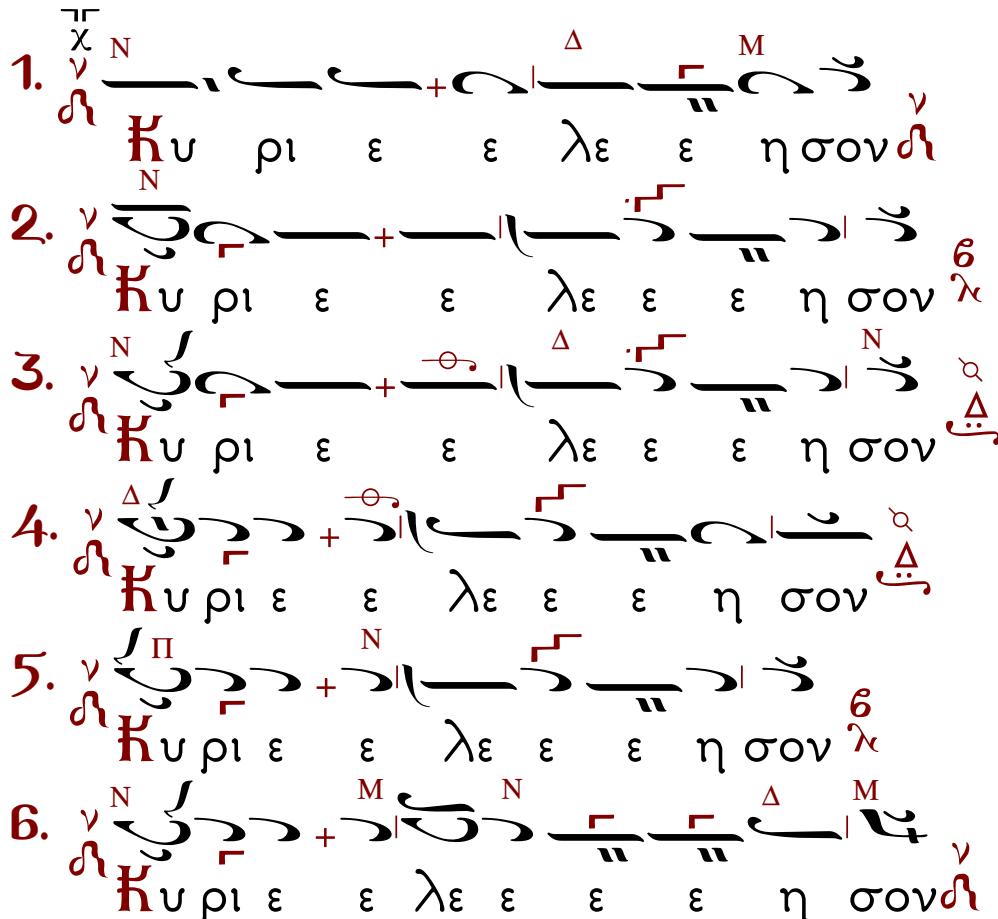
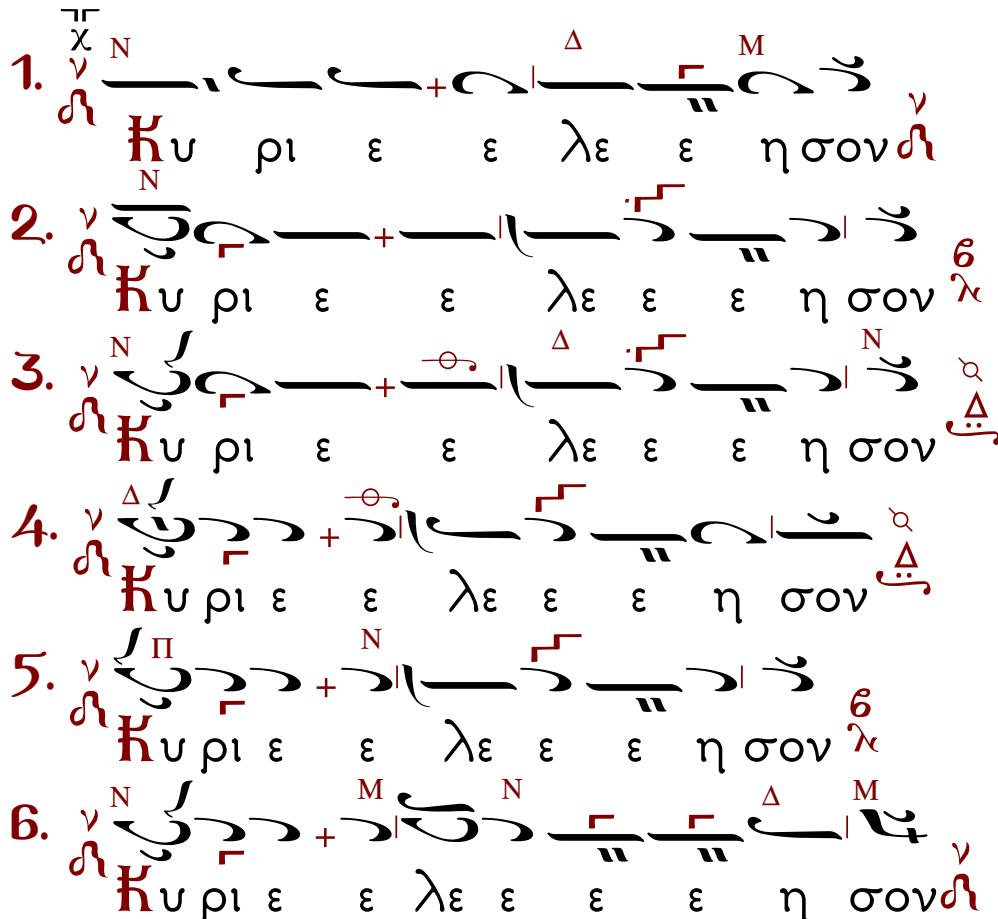
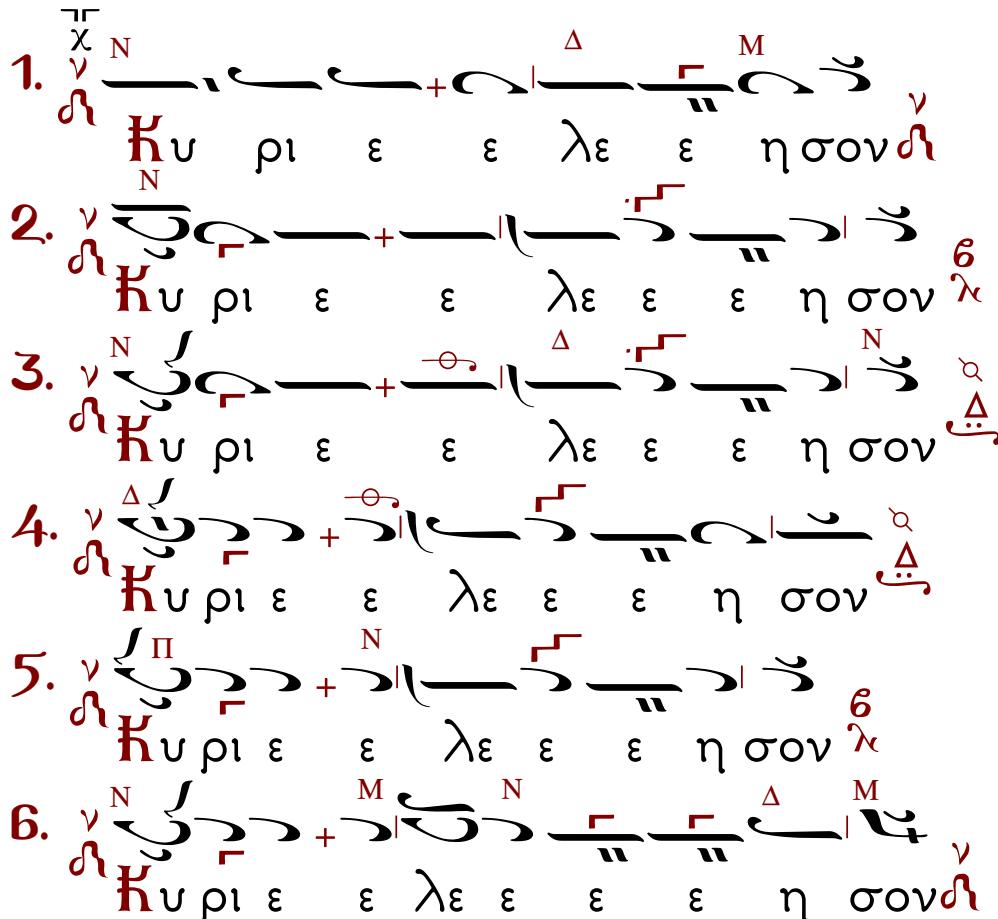
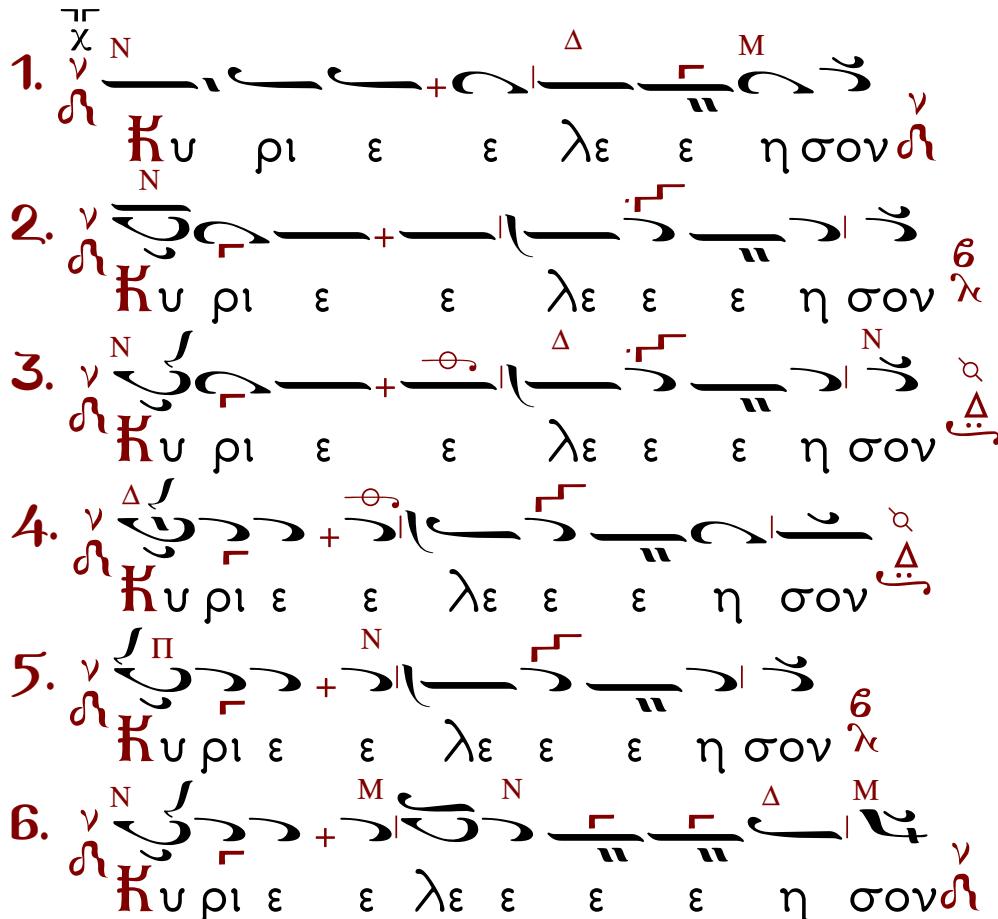
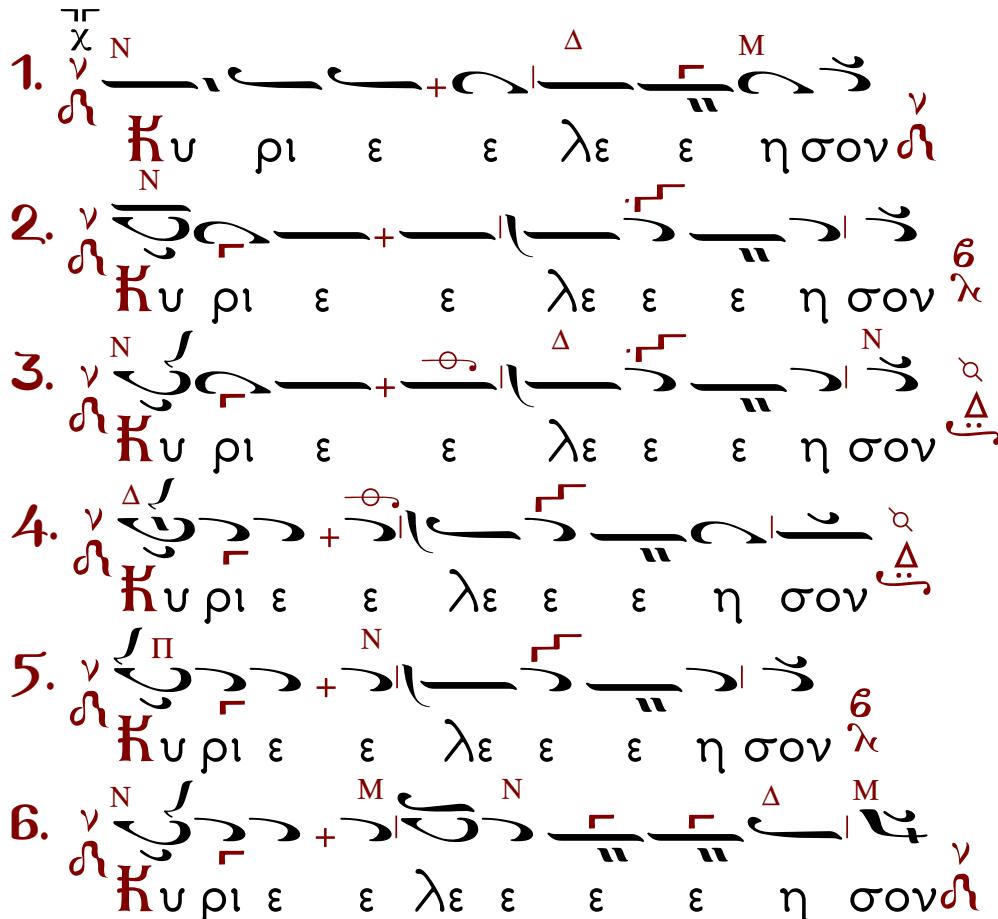
χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω θα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 χ (Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δύς
 σα α αμε νο ος θ υπὸ τῶν χορῶν.)

Τὸ τρίτον. χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω θα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

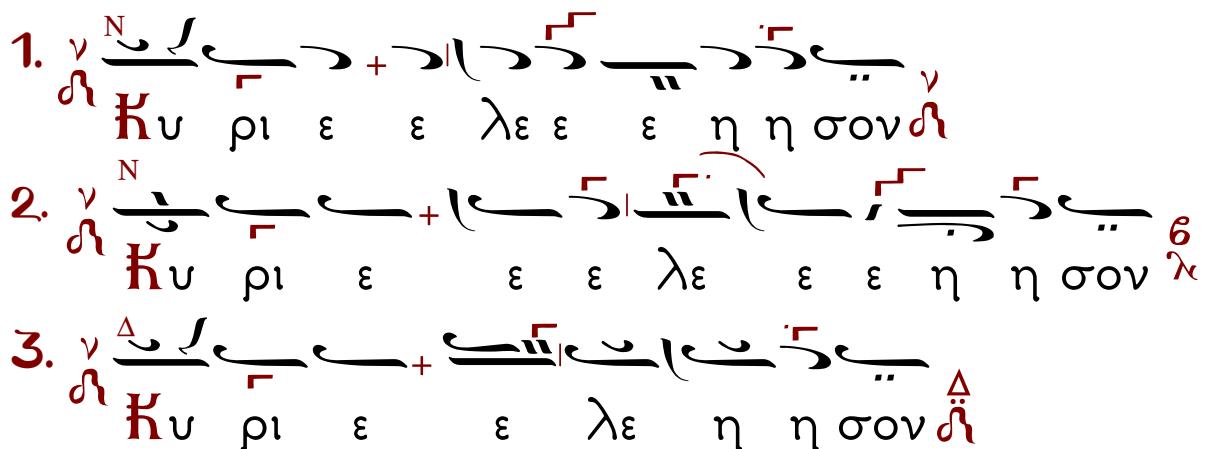
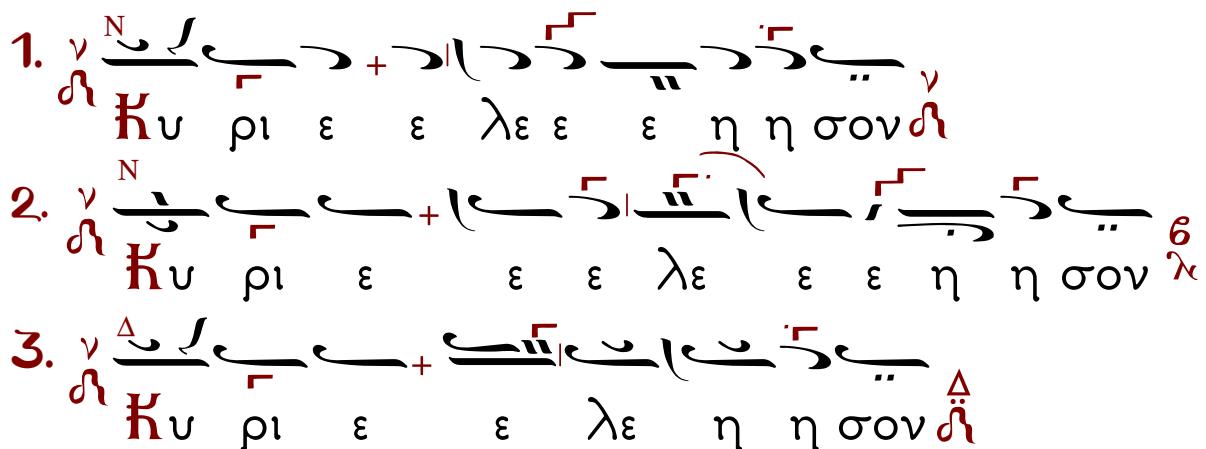
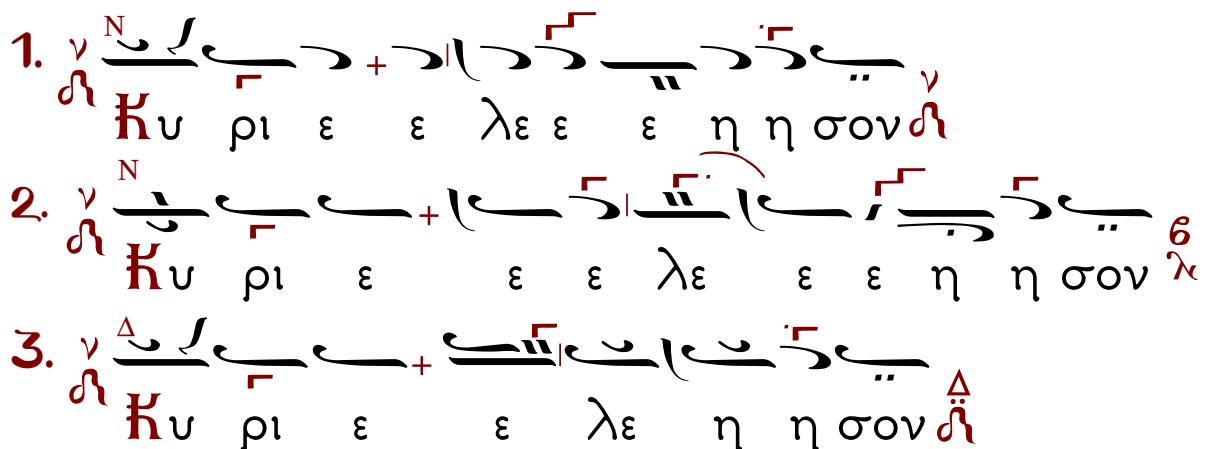
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

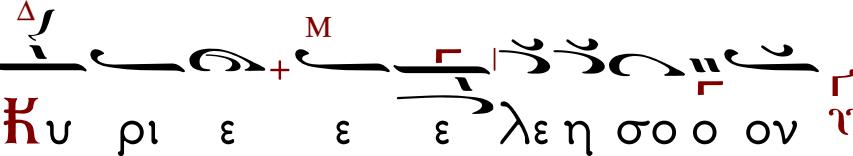
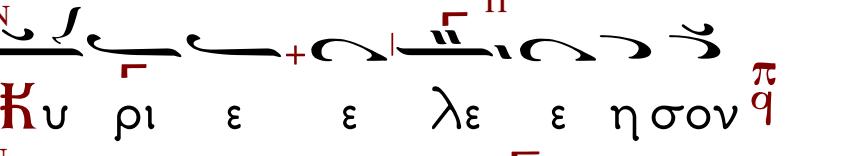
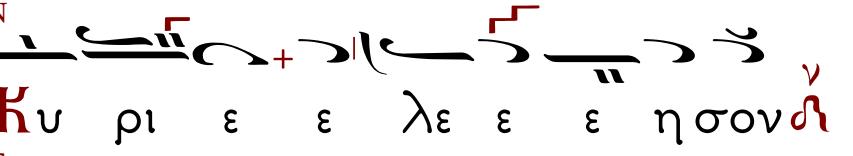
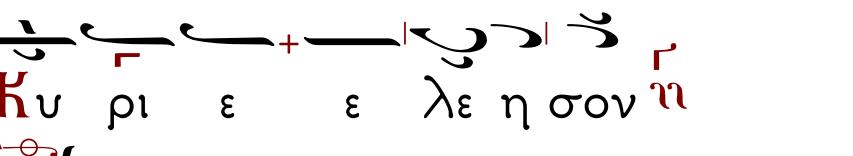
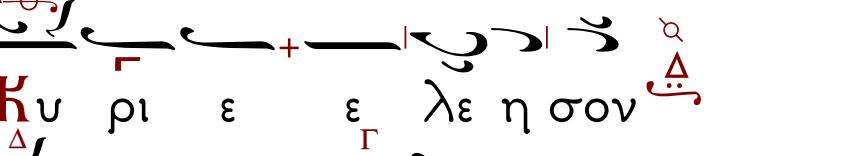
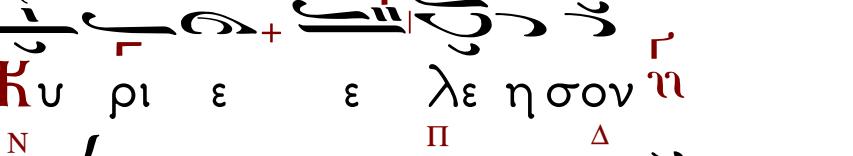
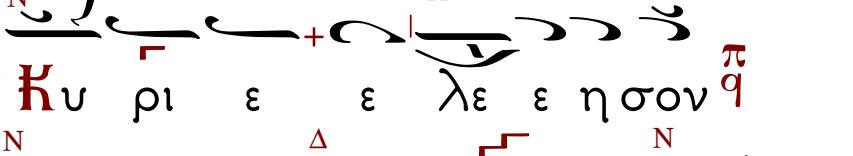
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπαγος λαβεῖ Νη^λ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ.

1.
2.
3.

4. ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ν ^M ^Π ^γ
5. ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν ^π ^φ
6. ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν ^γ ^{δι}
7. ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν ^Π ^γ
8. ^{ΔΦ}
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν ^φ ^Δ
9. ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν ^Π ^γ
10. ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν ^π ^φ
11. ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν ^γ ^{δι}
12. ^N
 Κοι Κυ ρι ε ^γ ^{δι}

Ἀντίφωνον α'

Ὕχος Δι

Στίχ.α'. χ^M Δ λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω

πα σα η γη Δ

χ^M Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ Δ + Γ
τερ σωσον η μας 6

τερ σωσον η μας 6

Στίχ.β'. χ^M Δ + Γ Ψα λα τε δη τω ο νο μα
τι αυ του Δ δο τε δο ξαν εν αι νε σει
αυ του Δ

χ^M Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ Δ + Γ
τερ σωσον η μας 6

Στίχ.γ'. χ^M Δ + Γ Ει πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γασου Δ En τω πλη θει της δυ
 να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
 σου Δ

^M
 Δ ^A Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Γ Δ ^Γ
^B
 τερ σωσον η μας 6

Στίχ.δ. Δ ^Γ Πα σα η γη προ σκυ νη σα
 τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι Δ ψα λα
 τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Γ ψι
 στε Δ

^M
 Δ ^A Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Γ Δ ^Γ
^B
 τερ σωσον η μας 6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄχτη
 Ταῖς πρε σβει αἰς της Θεοῦ τοῦ οκου
 Σωτερ σωσον η μα ας

Ἀνπίφωνον β'.

Στίχ.α'. Θεοῖς οι κτει ρη σαι η
 μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα
 ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και
 ε λε η σαι η μας
 Σωσον η μα ας γι ε Θεού ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α

Στίχ.β'. ^χ^Δ^M Του γνω ναι εν τη γη την ο

δον σου ^Γ^Δ εν πα σιν ε θνε σι ^Δ το σω τη ρι
ον σου ^Δ

χ ^Δ ^Γ^Δ^M Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο α
να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ^Γ^Δ ι α ^Δ

Στίχ.γ'. ^χ^Δ^M Ε ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ^Δ ε ζο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παντες ^Γ^Δ

χ ^Δ ^Γ^Δ^M Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο α
να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λού i α Δ

Στίχ.δ.

χ M
Ε u λο γη σαι η μας ο Θε
ος Δ και φο βη θη τωσαν αυτον Δ παν τα τα
πε ρα τα της γης Δ

χ Δ
C ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α

να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λού i α Δ

Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Δ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

Ν Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος του
 Θε ου Δ α θα να τος υ πα α α αρ χων 6 και
 κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
 σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι z εκ της
 Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει παρ θε
 νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε Γ ε ναν θρω
 πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος Δ
 θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
 ων z της Α γι ας Τρι α δος Δ συν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α γι ω Πνευμα
 τι 6 σωσον η μα α ας Δ

Ἄντιφωνον γ'
Ὕχος πῷ Πα

Στίχ. α'. ^M
^χ να στη τω ο Θε ος και δι
 α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του ^χ
 και φυ γε τω σαν α πο προσωπου αυ του ^χ
 οι μισουν ταις αυ τον ^χ
^Π ^Δ ^Π ^Π
^χ χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω ^Δ θα α να α το ο ον
^K ^M
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^π ζω ω ην χα ρι
^M
 σα α αμε νο ος ^χ
^χ

Στίχ. β'. **Ω**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ώς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. χ̄ ουτως α πωλουνται οι α μαρ
τω λοι ρ̄ α πο προ σω που του Θε ου ρ̄ και
οι δι και οι ευ φρανθη τωσαν ρ̄

Στίχ. δ'. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἅγιος Δί^{στροφός}

Ἐν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
 τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων I σρα ηλ ⁶
 Σω ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α να
 στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
 ι α

Ἄπολυπίκιον.
Ἅγιος Δέσποινα

Ἄπολυπίκιον.
Ἅγιος Δέσποινα

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
 του ξυλου κα θε λων το αχραντον σου Σω
 ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ρα ει λησας
 και α ρω ω μα σιν εν μνηματι και νω
 κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο
 σμω το με γα ε ε ε λε ος

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἡχος β'.

χ̄ Δ̄ ο τε κα τη ηλ̄ θες προς τον θα να τον
 η ζω η η α θα α να τος Δ̄ το τε τον
 Α δην ε νε εκρω σας τη α στρα πη της Θε
 ο τη τος 6 ο τε δε και τους τε θνε ω τας
 εκ των κα τα χθο νι ων α νε εστη σας Δ̄ πα
 σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γαζον 6 zw ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
 μων δο ο ο ζα σοι Δ̄

M Δ

Ἄ Φαις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ζι πα
 ρα το μνη μα ε πι στας Ἄ ο Αγ γε λος ε βο
 ο ο ο α 6 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρχει
 αρ μο ο δι α Ἄ Χρι στος δε δι α φθο ρας,
 ε δει χθη αλ λο τρι ος 6 αλ λα κραυ γα σα τε
 α νε στη ο Κυ υ ρι ος Ἄ πα ρε χων τω
 κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Ἄ

Ἀπολυτίκιο τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὕχος π. ḥ. Κε^ο

πο στολωντον ζηλονε πι δει ξα με
 νοι ε πι τας χω ρας των Σλα βων Ευ αγ γε
 λι ι ου το φως η δι ηυ γα σα τε λα
 μπρως θει ω κη ρυγματι θεσσα λο νι κης
 οι βλα στοι και α στε ρες φα ει νοι Με θο ο δι
 ε συν Κυ ρι ιλ λω θαυ τα δελ φοι θε η
 γο ο ροι Εκ κλη σι ων η σε μνο πρε πει ει
 α θα

Ἀπολυτίκιο τοῦ Ἅγιου του Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον Ἡχος β'

Το χαι αι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φεγ
 ζα με νος τον θρη νον της προ μη το ρος Ευ ας
 κα τε ε παυ σας τη Α να στα σει σου
 Χρι στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε τοις
 σοις κη ρυτ τειν ε πε τα ζας ο Σω τηρ ε ζα
 νε στη του μνη η η μα το ο ο ο
 ος

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

(Ζήτει τῇ Τρίτῃ τῆς δέκατης Εβδομάδος).

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ^ν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι' 11-21, ια' 1-2)

Ἄδελφοί, λέγει ἡ γραφή «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνθήσεται». Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· «Πᾶς γὰρ ὃς ἀν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗτοι οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἀπόσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· «Ὦς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά!». Ἄλλ’ οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;». Ἄρα ἡ πίστις ἐξ

άκοης, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν». Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω, Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· «Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· «Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· «Ολην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ὀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

Κοινωνικὸν. Εἰς πᾶσαν.

Ιωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ὕχος πᾶς Νῷ

χ ^N
 γ
 Δ α λε Εις πα α α α σα αν τη ην γη
 η η η η η η η η η η η η η η η ε ξη η η
 η
 ηλ θε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε εν η ο φθο ο
 ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α α α α α φθο ο ο ο
 ο ογ γο ο ο ο ο ο α α α α α α α α α α α
 τω ω ω ω ιω ω ω ω ων δη και εις τα
 πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α εις

τα πε ε ρα τα α α **υ**α α α α α **υ**τη ης
β
 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης **β**
δ
 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
π
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
π
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
δ
 ω ων **γ** Αλ λη λου ου 1 1 1 α α
γ
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
δ

Κοινωνικὸν εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἡχος πλ. δ^ν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου.

χριστὸν οὐκέτι οὐδὲν

Ἐκτασις. $\frac{q - \pi}{\chi}$

The image shows a single page from a medieval manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of four-line red staves, each with a red square at the beginning. The text is written in a Gothic script below the staves. Red ink is used for several purposes: to highlight specific letters (such as 'Y' and 'N' in the first two lines), to mark the beginning of staves, and to draw a large red bracket under the word 'και' in the third line. There are also red numbers (3 and 4) placed above certain letters. The text appears to be a liturgical or didactic poem, possibly a catechism, given the repetitive nature of some words like 'α' and 'ε'.

με ε νη η η η η η η η η η η η α α
ρη η η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.
Ὕπαγος πρὸς Πάτερα

Χριστός στο οὓς αὐτεῖ ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω Ἀθα α να α το οον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ο ος
 Η μην α μην α μην εις α φε σιν α
 μαρ τι ων και εις ζω ην τηναι ω νι ον
 Πλη ρω θη η τω το στο ο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε πως υ μη σω
 μεν την δοξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω

σας η η μας ΔιτωνΑ γι ων σου με τα σχειν
 μυ υ στη η η ρι ι ι ων π τη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ς ο
 λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο
 συ υ νη η ην σου ου ου ς Αλλη λου ι α α
 α Δ α α α α α ς ς

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχος Δι

Αμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.